

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1032/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412214573
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Priehoda
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412214573.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Priehodu a sudcov JUDr. Márie Podhorovej a JUDr. Anny Snopčokovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpená advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, konajúca prostredníctvom advokáta konateľa Mgr. Tomáša Kušníra, proti odporcovi: D. H., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. J. E., L. X, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený advokátom JUDr. Andrejom Cifrom, so sídlom Lučenec, J. Kráľa 5/A, o návrhu na zaplatenie sumy 65,13 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom zo dňa 26. 08. 2013 č. k. 5Cb/28/2013-109, takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok okresného súdu.

Navrhovateľ je p o v i n n ý zaplatiť na trovách právneho zastúpenia odporcu v odvolacom konaní vedľajšiemu účastníkovi 16,11 Eur do troch dní na účet právneho zástupcu JUDr. Andreja Cifru, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom v Lučenci, J. Kráľa 5/A.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh navrhovateľa zamietol a tomuto uložil povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu trovy konania, a to trovy právneho zastúpenia vo výške 418,08 Eur na účet právneho zástupcu. Rozhodol tak s odôvodnením, že pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári zo strany odporcu a uznaní dlhu došlo k nekalej obchodnej praktike, ktorá bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ak bola orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov. Umiestnenie textu o vedomosti premlčaného dlhu nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi. Takáto dohoda o uznaní záväzku je neplatná, a preto nemohla spôsobiť ani účinné predĺženie premlčacej doby. Okrem toho, navrhovateľ nepreukázal, že by v čase uznania dlhu tento existoval. Mal aj za to, že návrh na súd bol podaný dňa 25. 10. 2012, pričom dlh sa stal platným dňa 20. 11. 2003, čiže bol by aj premlčaný. Vzhľadom na úspech odporcu v konaní priznal vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupoval na strane odporcu, aj náhradu trov konania, a to trov právneho zastúpenia vo výške 418,08 Eur podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ. Žiadal rozsudok okresného súdu zmeniť tak, že návrhu navrhovateľa bude v plnom rozsahu vyhovené a súčasne bude priznaná navrhovateľovi aj náhrada trov prvostupňového a odvolacieho konania. V dôvodoch odvolania poukazoval na to, že

okresný súd nesprávne vyhodnotil daný skutkový stav. Poukazoval na to, že v konaní bolo nesporne preukázané, že odporca uzatvoril s navrhovateľom dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, ktorou uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi. Uznáním dlhu zo strany odporcu došlo k prerušeniu plynutia premlčacej doby, teda doba, ktorá dovtedy uplynula, sa stala právne bezvýznamnou a začala plynúť nová 10-ročná premlčacia doba priamo zo zákona. Podľa názoru navrhovateľa zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Poukazoval na to, že uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka sa nemôže stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, je prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby, v tomto prípade nastal, a preto sa odporca nemôže brániť námietkou premlčania. Odporca uzatvoril dohodu o uznaní dlhu vo vzťahu k navrhovateľovi slobodne, vážne, určite a zrozumiteľne bez nejakého nátlaku, a preto nemožno hovoriť o tom, že by zo strany navrhovateľa vo vzťahu k odporcovi išlo o nekalú obchodnú praktiku. V danom prípade bolo na odporcov, či predmetnú dohodu podpíše alebo nie. Navrhovateľ je preto názoru, že po tom, ako sa odporca oboznámil s obsahom dohody a svojím podpisom potvrdil svoj existujúci záväzok vo vzťahu k navrhovateľovi, ktorý uznal, vyjadril aj svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky. Keďže k uzavretiu dohody nebol odporca žiadnym spôsobom donútený, nemožno hovoriť o tom, že by takáto dohoda bola neplatná. Okrem toho, poukazoval aj na nesprávne rozhodnutie okresného súdu vo výroku o trovách konania. Podľa názoru navrhovateľa v danom prípade išlo o drobný spor, pričom trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka sú v značne neprimeranej výške k žalovanej pohľadávke. Je preto namieste použiť ustanovenie § 150 ods. 2 O. s. p. a náhradu trov konania nemal okresný súd vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane odporcu priznať. Z uvedených dôvodov žiadal rozhodnúť v zmysle podaného odvolania.

Vedľajší účastník v podanom vyjadrení na odvolanie navrhovateľa žiadal rozhodnutie okresného súdu potvrdiť ako vecne správne. Žiadal priznať tiež náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd preskúmal rozsudok okresného súdu v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O. s. p. a tento v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O. s. p. odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný. Je tiež viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvého stupňa s výnimkami ustanovenými v odseku 2 až 7 § 213 O. s. p.

Z obsahu spisu vyplýva, že okresný súd dal účastníkom na pojednávaní dňa 26.08.2013 poučenie v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O. s. p. o tom, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Po tomto poučení účastníci konania do zápisnice vyhlásili, že nemajú návrhy na doplnenie dokazovania v danej veci. Okresný súd preto správne uznesením vyhlásil dokazovanie za skončené. Na základe uvedeného preto krajský súd pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu zisteného súdom prvého stupňa, pretože nezistil dôvod na procesný postup podľa ustanovenia § 213 ods. 2 až 5 O. s. p.

V zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Po preskúmaní veci na základe podaného odvolania dospel krajský súd k záveru, že okresný súd v danej veci v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav veci, vykonané dôkazy vyhodnotil v súlade s § 132 O. s. p. a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil v zmysle ustanovenia § 157 ods. 2 O. s. p. S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa krajský súd stotožňuje a na tieto poukazuje.

Námietku navrhovateľa uvedenú v podanom odvolaní, že okresný súd nesprávne vyhodnotil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku, nepovažoval krajský súd za dôvodnú. Z dôvodov rozhodnutia okresného súdu vyplýva, prečo uvedenú dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku považoval za neplatnú. K tomu je potrebné uviesť, že odporca a právny predchodca

navrhovateľa uzatvorili Zmluvu o prenájme č. XXXXXXXXXX, evidenčné č. XXXXXX, z ktorej vyplýva, že odporca túto uzatváral dňa 18. 11. 2002 a na základe tejto zmluvy po splatení splátok mal nadobudnúť do vlastníctva televízor v hodnote 13.079,- Sk. Pri uzatvorení zmluvy zaplatil počiatočnú platbu 1.307,- Sk, pričom mal podľa splátkového kalendára zaplatiť ďalších 12 splátok po 981,- Sk, a to počínajúc mesiacom december 2002 a končiac mesiacom november 2003. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2006 z celkovej úhrady 13.079,- Sk bola zaplatená suma 11.117,- Sk a neuhradená zostala suma 1.962,- Sk, čo predstavovalo pohľadávku vo výške 1.962,- Sk za dve neuhradené splátky po 981,- Sk. Z tohto prehľadu vyplýva, že dátum prvej neuhradenej splátky je deň 20. 10. 2003 a poslednej neuhradenej splátky je deň 20. 11. 2003. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku bola uzatváraná dňa 25. 02. 2010, teda po tom, ako pohľadávka navrhovateľa už bola premlčaná. Dohoda o uznaní splátkového kalendára a uznaní záväzku mala byť preto formulovaná takým spôsobom, aby nevznikli pochybnosti o tom, či odporca v čase uzatvárania predmetnej dohody vedel o premlčaní dlhu vo vzťahu k navrhovateľovi alebo nie. Z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku však vyplýva, že vyhlásenie o premlčaní dlhu, jeho vedomosti a následkoch, dal navrhovateľ až do článku 3 predmetnej dohody označeného ako „forma splatenia záväzku“ a do bodu 3.1 poslednej vety, teda nie do bodu 2 „uznania záväzku“, kde by malo byť nesporne uvedené, že odporca uznáva premlčaný dlh. Takýto postup zo strany navrhovateľa správne okresný súd vyhodnotil ako nekalú obchodnú prax, lebo sa tým zhoršilo postavenie odporcu (§ 354 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka).

Treba tiež poukázať na to, že za navrhovateľa dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatváral I. O.. Tento bol v obdobnej veci vypočutý na Okresnom súde Partizánske dňa 23. 05. 2013 pod sp. zn. 4C/101/2012 ako svedok. Okresný súd si zabezpečil uvedenú zápisnicu z Okresného súdu Partizánske o výpovedi uvedeného svedka, ktorú pripojil do konania. Z výpovede tohto svedka v uvedenom konaní jednoznačne vyplynulo, že o tom, či je dlh premlčaný, on informáciu nedostáva, a preto ju nemohol ani dlžníkovi poskytnúť. Potvrdil teda to, že ak nemal od navrhovateľa informáciu o tom, či konkrétny dlh je premlčaný alebo nie, tak takúto informáciu ani dlžníkom poskytnúť nemôže. Aj táto okolnosť nasvedčuje tomu, ako navrhovateľ pri uzatváraní dohôd o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku postupoval. Je teda nesporné, že odporca o premlčanom dlhu v čase uzatvárania dohody o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku nemohol vedieť, keďže takúto informáciu od pracovníka, ktorý navrhovateľa zastupoval dostať nemohol.

V zmysle ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu a jej výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní.

Ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka nemožno vykladať izolovane od ustanovenia § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Na uznanie aj premlčaného dlhu sa vyžaduje, aby došlo k uznaniu práva čo do dôvodu a výšky, a aby uznaním bola vyjadrená vôľa zaplatiť dlh. Uznanie práva zakladá právne dôsledky uvedené v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, aj keď ide o premlčané právo za predpokladu, že dlžník o premlčaní vedel (§ 558 posledná veta Občianskeho zákonníka).

Okresný súd na základe formulácie dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku a najmä s ohľadom na umiestnenie vedomosti odporcu o premlčaní dlhu a jeho následkoch v texte dohody tak, že toto bolo umiestnené v článku 3 vo forme splatenia záväzku a nie v článku 2 o uznaní záväzku, kde správne formulované malo byť, aby odporca o tejto okolnosti náležite vedel, správne vyvodil, že za daných okolností je uvedená dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku neplatná, lebo na základe uvedenej praxe navrhovateľa sa zhoršilo právne postavenie odporcu, ktorý o premlčaní záväzku nemusel mať vedomosť, čomu nasvedčuje aj výpoveď I. O. v inom súdnom konaní, ktorý však aj v danom prípade dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzatváral. Pokiaľ preto okresný súd dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný, a preto ho zamietol, tak aj krajský súd považuje rozhodnutie okresného súdu vo veci samej za vecne správne, lebo na základ neplatnej dohody o splátkovom kalendári a uznaní záväzku nemohlo dôjsť k právnomu dôsledku uvedenému v § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka, teda k predĺženiu premlčacej doby.

Pokiaľ ide o rozhodnutie okresného súdu, ktorým priznal vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje na strane odporcu, aj náhradu trov konania, tak treba povedať, že aj v tejto časti je rozhodnutie okresného súdu vecne správne. Ako vyplýva z rozhodnutia okresného súdu, tak právny zástupca vedľajšieho

účastníka uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia za dva právne úkony, a to príprava a prevzatie veci a spísanie vyjadrenia, dvakrát po 16,60 Eur a dvakrát režijný paušál po 7,81 Eur, teda spolu trovy právneho zastúpenia 48,82 Eur. Pretože sa právny zástupca vedľajšieho účastníka zúčastňoval aj pojednávaní okresného súdu, patrí mu správne náhrada trov za poskytnutú právnu pomoc, aj za uvedené právne úkony. Taktiež mu patrí náhrada cestovných trov a náhrada straty času. Priznaná náhrada trov konania právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka bola v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z., a preto krajský súd aj v tomto výroku rozsudok okresného súdu považoval za vecne správny.

Z vyššie uvedených dôvodov preto rozsudok okresného súdu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V odvolacom konaní navrhovateľ úspech nemal. Odporca v odvolacom konaní mal úspech. Trovy odvolacieho konania mu nevznikli. Vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu mal v odvolacom konaní úspech, uplatnil právo na náhradu trov odvolacieho konania 24,41 Eur. Uplatnené trovy pozostávali z jedného právneho úkonu, a to za podané vyjadrenie k odvolaniu vo výške 16,60 Eur podľa § 13a ods. 1 písm. c/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. a režijného paušálu 7,81 Eur k uvedenému právnomu úkonu. Vzhľadom na to, že vedľajší účastník vystupujúci na strane odporcu mal v odvolacom konaní úspech a tak patrí vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O. s. p. Krajský súd s použitím ustanovenia § 150 ods. 2 O. s. p. priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu za právne zastúpenie 1 trov hlavného úkonu, teda 8,30 Eur, lebo obranu, ktorú použil v podanom vyjadrení, uviedol aj v prvostupňovom konaní, a režijný paušál k úkonu 7,81 Eur, celkom tak trovy odvolacieho konania 16,11 Eur. Povinnosť zaplatiť uvedené trovy odvolacieho konania uložil navrhovateľovi na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka v lehote troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.